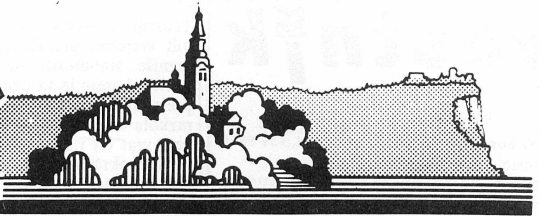

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI

»MESSENGER« – Voice of Slovenians in Australia

«Registered by Australian Post –
Publication No. VAW 1215»

LETNIK XXX šte. 8

AUG 1985

SLOVENSKI FILMI

Od 22. do 29. septembra se bodo v okviru "Slovenskih dni" v Melbournu tudi predvajali slovenski filmi. Prikazovani bodo v dvorani Melba Konzervatorija v York Street, Richmond.

Točen dan in ura predvajanja določenega filma bo pravočasno objavljena po radiu 3 EA.

Prikazani bodo sledeči filmi:

DOLINA MIRU – zgodba dečka in deklice, ki ob nemškem bombnem napadu zgubita svoje najbližje sorodnike in roditelje ter se odpravita iskat dolino, kjer ni vojne. Med potjo se jima pridruži sestreljen ameriški pilot črne polti. Nemci jih zasedujejo, pilot pade v roke, otoka pa še naprej iščeta to bajno dolino miru.

Prizor iz Doline miru

TISTEGA LEPEGA DNE – zgodba se dogaja v slovenski vasi, ki je pripadela Italiji. Hedvika, ki služi nekje v velikem mestu, pride obiskat očeta ravno tedaj, ko se pripravljata njena sestra Zana na poroko z Ludvikom. To ne bi bilo nič posebnega, če se ne bi tej poroki uprl Štefuc, ki zahteva Zano zase. Štefuc je bil poročen z Zaninima starejšima sestrama, ki sta umrli. Z vsako od njih ima po dve hčerki. Prepričan je, da ima pravico tudi do tretje sestre, ker je na to rod že navajen in ker tudi deklice hočejo Zano za novo mamo. Konflikt z ženinom in vaško srenjo je seveda neizbežen. Na koncu najde modri župnik pravo rešitev: Štefuc naj vzame Hedviko, kar oba sprejmeta.

KEKČEVE UKANE – Visoko v gorah divji lovec Bedanec neusmiljeno pobija divjad. Modrijan Vitranc mu zagrozi s hudo kaznijo, če ne bo prenehal s tem. Bedanec misli, da ga je pri Vitrancu zatožil pridikavec Brincej, zato ga ujame, mu zažge hiško in ga zapre v kletko, ki jo obesi pod strop v svoji bajti. Za to izve Kekcec od svojih prijateljev Rožleta in Mojce. Sklene, da bo rešil Brinceja, pa mu Bedanec ujame še Rožleta. Končno mu uspe rešiti oboje in ujeti Bedanca. Vitranc ukaže Bedancu, da mora poravnati vse krivice.

DEDIŠČINA – je eden najnovejših slovenskih filmov, ki je dosegel velike pohvale.

V Samorastnikih: Majda Potokar

SAMORASTNIKI – je zgodba o bogatem kmetu Karničnik-u, ki v fevdalnih časih po starem običaju boleče kaznuje lepo dekle Meto, ki jo je zapeljal njegov sin Ožbej in ima z njo otroka. Ožbej se odreče dedovanju, da bi ohranil svojo ljubezen. Oče ga razdedini, zato mora v vojsko, od koder se vrne kot invalid brez roke. Ko se končno ne skuša poročiti s preganjano Meto, se smrtno ponesreči. Meta odide z otroki – samorastniki v svet, kjer se pogumno kot doslej bojuje za življenje in preživljanje svojih otrok.

PASTIRCI – Zgodba o pastirih se dogaja v hribovski primorski pokrajini, kjer si revni otroci služijo svoj kruh s čuvanjem ovac. Njihovo življenje je polno čudovite fantazije pa tudi resnih konfliktov – kakor pri odraslih. Malega Blaža zgrabi za nogo skobec, nastavljen za lisice, in ga hudo rade. Namesto njega pride na pašo Terezika. Zaradi nje nastane spor med Lenartom in Ferjančem. Ferjanč skrje Lenartu hlače, ko ta lovi ribe v potoku. Iz maščevanja mu Lenart nareže gugalnico, da bi Ferjanč padel v prepad. Pravočasno se še pokosa, a bi vseeno prišlo lahko do nesreče.

Kakor pri odraslih...

ZA OSTARELE

Australian Institute of Multicultural Affairs je izdal lično brošuro v kateri so objavljeni rezultati posebne raziskave problemov ostarelih v multikulturni družbi.

Med drugim so našli, da se bo število ostarelih imigrantov v dveh desetletjih podvojilo. V primeri s tem bo število v Avstraliji rojenih ostarelih ostalo relativno manjše.

Največ ostarelih, kot izgleda bo med skupinami iz Italije, Grčije, Jugoslavije in Nemčije.

...

Večina ostarelih ljudi v Avstraliji živi v svojih domovih. Med temi pa je število onih, ki so rojeni izven Avstralije proporcionalno večje.

Ostareli člani etničnih skupin imajo manjše število svojcev, kot tukaj rojeni. Proporcionalno imajo tudi veliko manj prijateljev, ki govorijo isti jezik in imajo isti kulturni izvir. Prav radi tega se ostareli pripadniki neangleških govorečih skupin počutijo bolj osamljene. Večina jih ni vključena v razne pokojninske fondе.

Velika večina ostarelih "etnikov" želi preživeti svoja stara leta v Avstraliji. Prav tako bi večina raje živila v domovih za ostarele, kateri pripadajo njihovi etnični skupini.

V poslednjih 25 letih se je delo na področju vzpostavljanja oskrbe za ostarele v etničnih skupinah pospešilo. Predvsem so zapopadene gradnje skupnih ali zasebnih domov za ostarele.

Večina teh se nahaja po mestih in denarna pomoč federalne vlade je igrala pomembno vlogo pri vzpostavljanju. Večina etničnih skupin je voljna nadaljevati delo na tem polju, vendar se pritožujejo nad sedanjim nezadovoljivim procesom pri raznih oblasteh, od katerih zavise specifična dovoljenja.

Število ostarelih oseb iz etničnega okolja, ki sedaj žive v negovališčih je veliko manjše od števila onih, ki so bili rojeni v Avstraliji.

SLOVENSKI DNEVI

V okviru Slovenskih dnevov bo v prostorih Galerije Council of Adult 256 Flinders Street, Melbourne od 25. septembra do 29. septembra odprta razstava slovenske grafike.

V ta namen je Moderna galerija v Ljubljani s sodelovanjem Slovenske izseljenke matice pripravila bogat in umetniško izdelan katalog, ki bo na razpolago obiskovalcem razstave v Melbournu in pa tudi v Sydneyu.

Razstava slovenske grafike bo v Sydneyu v okviru že tradicionalnega Multikulturnega festivala, ki se bo vršil pod imenom "Carnivale 85". Odprta bo v Razstavnih dvorani Planning and Environment Department of N.S.W. Liverpool St., v bližini Hyde Park-a od 13. do 22. septembra. To razstavo bo odprl Mr. Bob Carr, minister za planiranje v N.S.W. v petek, 13. 9. ob 6. uri zvečer.

Iz kataloga posnemamo, da bo razstavljalo 16 priznanih slovenskih umetnikov, in sicer Janez Boljka, Bogdan Borčić,

Jože Ciuna, Jože Horvat – Jaki, Andrej Jemec, Boris Jesih, Meško Kair, Tomaž Kržišnik, Vladimir Makuc, Adriana France Mihelič, Klavdij Palčič, Jože Spalac, Lojze Spalac, Tinca Stegovec in Gorazd Sefran.

Slovenski grafiki so si ustvarili doma in v svetu velik sloves in nič ne zaostajajo za umetniškimi dosegi slovenskih slikarjev in kiparjev.

Napredni razvoj slovenske grafike se je že začel takoj po prvi svetovni vojni in je sedaj dosegel stopnjo, ki v svojem izražanju izkazuje razvejano umetniško razglabljanje in izražanje. Še vedno pa uživajo tudi vesplošno popularnost, ki jo lahko ustvari le dolgotrajna iz roda v rod povezanost sledečih si generacij.

Dela razstavjalcev bodo pokazala pestrost izvajanja, pri katerem so strokovno uporabljene različne tehnike. Imela kakšna zaznavna pomanjkljivost je namerna reakcija slovenskih umetnikov napram perfektnosti, ki ni najboljši kotalist za spon-

tano kreativnost.

Slovenski grafiki se usposablajo na Slovenski akademiji za umetnost ter se često merijo s svojimi deli na mednarodnih razstavah in kompeticijah. Od teh je ena najpomembnejših Ljubljanski Biennale, na katerem se vsake dve leti razstavljajo pod isto streho največja dela vildnih umetnikov na tem polju.

V poslednjih dveh desetletjih je slovenska grafika prodrla v nova področja z vključitvijo "op-art" in "pop-art" elementov, ne da bi pri tem utrpeli škodo prejšnji odlični rezultati. Grafična umetnost je s tem zadobila neko totalnost v kateri je možno izvajati vse z najrazličnejšimi sredstvi, kjer se uporabljajo celo fotografski in tiskarski pripomočki, poleg že običajnih slikarskih.

Letošnja razstava po Avstraliji ne bo prvo srečanje z avstralsko publiko, saj so slovenski grafiki že imeli priliko razstavljati v Avstraliji, pa tudi avstralski umetniki in drugi so že bili na razstavah po

Sloveniji in Jugoslaviji. Toda, vsaka nova razstava prinese tudi nove elemente, ki prav tako kot že poznani vedno privabljajo ljubitelje. Tako bo tudi ta razstava imela dovolj privlačnosti, še posebno radi velikega vpliva slovenske grafične umetnosti v svetovnem obsegu.

To bo kulturni dogodek, izrednega pomena za učvrstitve slovenskega imena v Avstraliji in prilika, kakršna se ne bo kmalu več ponovila. Zato je skoraj nepotrebnost naglasiti, da naj ne bo našega rojaka, ki si te razstave ne bi ogledal. Še v interesu naše skupnosti tukaj je, da na odličnost razstavljenih del slovenskih grafikov opozorimo tudi čim večje število naših prijateljev in znancev iz drugih narodnostnih skupin.

OKROG NAKUPA NAŠEGA DOMA

Najbolj nazorno nam bodo predočili, kako se je delalo okrog nakupa prvega Slovenskega doma v Melbournu sledeči odlomki iz članka, ki ga je napisal pokojni Vinko Molan in ga je objavil "Vestnik" v svoji številki maja 1960.

"Dragi rojaki, pretežni večini od nas je znano, kdaj se je rodila v naših srcih neobjeljena želja o lastnem domu. Koliko potov, prostega ali jasneje žrtvovanega časa, ponižanj, neopravičenih očitkov, celo finančnih izdatkov pa so doživeli gotovi poztvovanci naši ljudje, ve le malokdo. Delali smo (seveda bomo še), prosili ter zbirali lep čas, predno smo lahko začeli razmišljati o začetku. Slednjemu smo postavili temelje ne skupnem zborovanju v mesecu novembru preteklega leta, ki pa je gotovo že zbledelo v našem spominu.

Po zborovanju je vse nekako potihnilo ali umrlo, kar je ustvarjalo videz zaželjenega oddiha, da ne zapišem potrebnega. Toda ne, gotovi naši ljudje so delali neumorno naprej. Premnogi sestanki, seje, ogledi raznih možnosti, so se kar vrstili. Zaključek tu in tam že kar preburnih debat je bil vedno isti: Za nas ne odgovarja, je predrago, je predaleč, je v preslabem stanju, tu ne bi mogli ničesar graditi, tam nam ne bodo dali dovoljenja, je izključno samo stanovanjska četrta, trenutno ni možno ničesar zvedeti, ker ima vse običinsko osebe dopust, smešno ali resnično, celo s cestami smo imeli opravka. Edini pozitivni rezultat teh sej je bil, naslednji dan glavobol združen z izdatkom za Bex.

Služaj je naklonil najbolj srečno roko našemu podpredsedniku, g. Špacapanu, kateri nam je skupno z g. Hartmanom prinesel na našo redno sejo dne 29. aprila nov predlog. Zaključek vsestranske obdelave istega je bil sklep. V nedeljo ob eni uri popoldne je dolžnost vseh zaupnikov DOMA kakor članov Upravnega odbora S.K.M. udeležiti se skupnega ogleda te nove možnosti na licu mesta.

Nedeljsko jutro nas je pozdravilo z dežjem, kateri se je dopoldne spremenil že kar v naliv. Kislo vreme rodi še kislejše obraze kljub vsej resnosti pred nami stoječe naloge. Obrazu podobnega razpoloženja s precejšnjo mero skepse smo se najbrž dežju nakljub vseeno zbrali polnoštevilo ob določeni uri v naslednji postavi: Deset članov Upravnega odbora trojica Nadzornega odbora in pet zaupnikov za DOM. Vsekakor čedno število, pa tudi nezaželjeno presenečenje za lastnika hiše.

Ocenjevanje se je pričelo. Vsak je hotel vedeti vse, gotovi so dali duška svoji radovednosti celo po najbolj intimnih kotih ter pri tem sušljali o redkosti slivnih možnosti. Pa kot ima vsaka stvar svoj konec, tako se je tudi končal naš ogled te šestosobne hiše s kuhinjo in kopalnico. Naj naglasim šestosobne, v pravem smislu besede, tri od teh zelo velike in zračne.

Temelji te stavbe, ob priliki gradnje so bili verjetno preračunani za večno; nič manjše stabilnosti ne kažejo zidovi s streho, katera je ta dan prestala temeljito preizkušnjo. O tem smo si bili edini. Do razkola ni bilo daleč pri ocenjevanju oken, vrat ter raznih pomladitve potrebnih lesenih okrasov na pročelju hiše. Pravočasno se je posegel v debato naš poztvovanci M. Lauko s tehtnimi besedami:

"Ne lomite ga, lepo vas prosim, en ajmar barve bom reskiral pa boste videli čudeže storpene po nas painterjih! Za svojo osebo sem veliko bolj zadovoljen, da hiša ni na sveže pobarvana, kot se to običajno dogaja."

Smatral sem te besede za tako resne, da jim še danes dajem pomembnost. G. Marjan mi bo seve ob priliki požugal, vendar kaj resnega menda ne bo.

Kar ven, kar ven, spredaj na ploščad nas je potiskal že v resnem stanju g. Maks: "Toda prosim vas za božjo, ne bodite preveč glasni, sicer bo stari še policijo klical. Tu so postali sprošeni duhovi v polni meri kljub vsej Maksovi aktivnosti. Da stoji hiša na primernem kraju, dohod je možen s treh strani, kar nudijo samo vogelne hiše, v zadostni velikosti zemljišča za naše potrebe, solidnosti stavbe, oddaljenosti od središča mesta za 15 - 20 minut, možnosti parkiranja avtomobilov v bližini in tako naprej. V tem smo bili kar hitro soglasni.

Sledilo je vprašanje cene, s katero je bilo nujno rešiti najbolj bolečo točko: naše finančne možnosti. Ob številki 11000 smo kar vsi pričeli nekaj popravljati v naših grlih, dasiravno smo bili tešč. Kako bi ne, saj nam je takoj postalo jasno, da smo se zopet zastopali zbrali.

"Ne obupavajte," nas je bodril Maks, "malo bomo znižali, se razume, depozit 3000 funtov bomo spravili skupaj, osem let imamo časa za odplačevanje ali jasneje: določeno je odplačevanje po 15 funtov tedensko z obrestmi vred." "Jaz sem absolutno proti nakupu" je izjavil Janez, "kaj pa mislite, enajst tisočakov je vendar denar, povrhu vsega pa je hiša zelo predraga."

Dobro, predrago pravite Janez. Kaj pa drugi? Res je enajst tisoč funtov denar, posebno za nas ko ga nimamo. Drugo vprašanje pa je, kaj za ta denar lahko pričakujemo v bližini mesta? Soglasen odgovor: "Nič!"

Z dodatkom starejšega Viktorja L. naj počakamo še eno leto ali kaj pa niti za depozit več ne bomo imeli.

"Mojo hišo vsi poznate ali ne?" je še dodal, "in kaj mislite da bi jo prodal izpod sedem tisoč? Se zelo motite, in pa kje je ta tu in kje je moja?" nas je z nasmeškom vzpodbujal g. Marjan.

Dostojanstveno resen je našel g. Oppelt najboljšo rešitev v nakupu stare, manjše, četudi lesene hiše, ki naj bi največ stala od tri do štiri tisoč funtov.

"Ja, ja, takšna hiša ja, in takšna potegja naj se naziva 'Slovenski dom', poleg tega pa pomislite, kaj nam bodo rekli darovalci, potom katerih smo prejeli denar?" se je resno zavzel sicer vedno priseben g. Simon.

"Kaj pa nam bi isti očitali in končno, koliko pa so ti darovalci darovali? Recij in piši 1600 funtov, ostalo pa je uspeh S.D.M. Za tistih šestnajst stotakov pa menda nihče ne pričakuje nakupa gradu, ki bo komaj zadostovalo za pošten depozit za navadno hišo ali barako," se je glasil odgovor.

Ne pozabite, da naši darovalci še niso izrekli zadnje besede. Premnogi nam obljublajo, nekateri so nam že drugič dali, drugi zopet še čakajo, vsi brez razlike pa pričakujejo začetka.

To so bile resno stanje oblažujoče besede, hkrati pa so nam vlije novega poguma. Potem sem važna osebnost ob vprašanju, če sem v stanju pojasniti stanje blagajne S. K. M. Stanje iste res ni posebno rožnato, posebno v zadnjem času zaradi precejšnjih izdatkov, vseeno pa bo najbrž zadovoljivo. Uvideven je pa prevzel besedo g. Oppelt, da bo najbrž igralo važno vlogo dejstvo, če se S.K. M. strinja z nakupom.

"Mi zaupniki imamo žal le malo pormorne možnosti, z obljubami in dobro voljo pa tudi ni mogoče kupiti nekaj o-membe vrednega. Povdarjam, še če ste v resnici mišljenja, da bodo naši rojaki sedaj ko bomo Dom kupili, postali zavednejši ter temu primerno podprli naše skupne napore, potem odstopam še sam od svojih pomislekov."

S tem smo v glavnem zaključili. Seveda cela stvar ni tako gladko iztekla, kot jo nakazujem, vendar vseh ne smem navajati, ker bi bilo prehudo."

OB JUBILEJU PRVEGA DOMA

Bilo je leto, ko je v vsemirje poletelo prvo živo bitje. Sputnik, ki so ga sprožili v polet okrog zemlje iz Sovjetske Zveze je popeljal s seboj tudi psička. Ljudje so pričakovali zamažj pozitivne rezultate najnovejše mirovne konference.

Bilo je leta 1960; leto, ko sta si v East Melbournu obljubila zakonsko zvestobo Franc Žele, doma iz župnije Trnje in Berta Slavec iz župnije Knežak. Pred oltar so nekako v sredini tega leta, kot čitamo v "Vestniku" iz tistih časov, stopili v Viktoriji tudi Jože Grupič in Jelka Hizak, Viktor Maslo in Roza Šabec, Cvetka Hvala in Gino Bratovič, Katija Kuri in Ana Frances Shanahan, Franc Šabec in Jožefa Vodopivec itd., itd.

V Hawthornu so krstili Sonjo Margareto Leber, v St. Albansu Vero, Sonjo Cerkenin, v Yarravillu Stojana iz družine Antona in Marije Iskre; v družini Miroslava Franetića je prvokrat zajokal prvojenec Roman; in Štefan Robert so dali ime sinku Ladislava Sluge in Marije roj. Vidrih.

Rajko, sin Ješetovih je zmagal na kole-sarskih dirkah v Wonga parku.

S.D. Sydney je imelo 26 članov, svoj dom, katerega so upravljali Perko, Klohočar, Dušan Lajovic, Fretze in Čuješ. Vsaj tako je bilo napisano v pismu, ki so ga naslovili na S.D.M. in v katerem pravijo tudi: "Upamo, da bomo počasi le uspeji in pricapljali do višine, katero ste s svojim delom dosegli vi."

Predsednik Slovenskega kluba Melbourn je bil takrat Srečko Košir, podpredsednik Simon Špacapan, tajnik Jože Novak in blagajnik pokojni Vinko Molan. Ostali v odboru pa so bili: pok. Ivan Urbas, Leopold Javk, Marijan Lavko, Alojz Zakrajšek, Tone Slavič, p. Bazilij Valentin, Frida Pravič, Stanko Kolarič, Stanko Hartman, Stanko Šajnovič, Franc Janežič, Janez Škraba, arh. Cveto Mejac, Maks Hartman, pok. Viktor Lavko in Martin Adamič.

To je bilo tudi leto, ko smo v Melbournu pričeli prvo nedeljsko solo za pouk slovenščine.

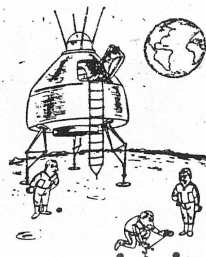
Vestnik je bil tedaj v petem letu svoje starosti in je v svoji mjaški številki prvokrat priobčil tudi fotografije. To so bile fotografije prvega slovenskega doma v Melbournu. 1. maja tega leta so zaupniki nabirke denarja za slovenski dom v Melbournu, katera se je pričela 22. novembra 1957 podpisali kupno pogodbo za nabavo hiše in zemljišča na 173 A Park Street, Princess Hill, ki je tako postala Slovenski dom.

Zaupniki so tedaj bili: Franc Benko, Janez Škraba, Marjan Oddelt, Maks Hartman in Marjan Lavko.

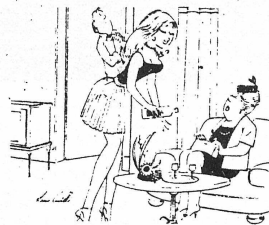
Pogodili so se za ceno 10.700 funtov (nekako 22.000 kasnejših dolarjev). Izplačali so 3.015 funtov depozita ter se obvezali na odplačevanje 15 funtov tedensko (tedanja tedenska delavska plača je bila največ kakih 20 funtov). Dom bi moral biti popolnoma izplačan v osmih letih. Obrestki na dolg pa so določili na 6,5 odstotka.

Zaupniki so v svojem poročilu v Vestniku povedali, da so se odločili prav za nakup te hiše v glavnem radi tega, ker so do nje obstojale odlične zveze z javnimi transportnimi sredstvi. Saj takrat v naši skupnosti še ni bilo mnogo ljudi s svojimi motornimi vozilom.

Hišo so prevzeli v svojo posest še začetkom julija, na 4. novembra pa so jo v prisotnosti številnih rojakov odkrili s primerno svečanostjo in blagoslovom, katerega je opravil Pater Bazilij.

Zaboga, po vseh teh kilometrih se zdaj prerekata za vsak milimeter!

Spoznala sva se prek oglasa za trideset tisočakov. Za ta denar pač ne moreš zahtevati kaj posebnega...

V A B I L O

vsem članom Slovenskega društva Melbourn na

31. REDNO LETNO SKUPŠČINO

ki se bo vršila v nedeljo, 8. SEPTEMBRA 1985 v društveni dvorani s pričetkom

OB 2.00 URI POPOLDNE

Dnevni red skupščine:

1. Otvoritev skupščine (predsednik S.D.M)
2. Ugotovitev sklepčnosti in izvolitev vodja skupščine
3. Čitanje in potrditev zapisnika 30. letne skupščine
4. Poročila in razrešnica staremu odboru
5. Izvolitev novega odbora za leto 1985/86
6. Enominutni molk za preminule rojake
7. Slučajnosti

Samo finančni člani in častni člani S.D.M. imajo po Pravidlih S.D.M. pravico prisostvovanja na skupščini, voliti ter biti voljeni v odbor.

Tisti, ki še niste poravnali letne članarine, storite to čimprej. Članarina se plačuje od 1. julija do 30. junija letno.

Finančni član je vsakdo, ki je letno članarino plačal za tekoče leto najmanj 14 dni pred letno skupščino (do 23. avgusta).

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

PETA OBLETNICA LOVCEV V SYDNEYU

V soboto 10. avgusta zjutraj ob 10. uri se je na strelišču S.D.S. zbralo kar lepo število strelcev, ki so tekmovali za pokal 5-letnice ustanovitve Lovsko-ribiške družine S.D.S.

Iz Melbourne so se tekmovalja udeležili člani Lovske družine S.D.M. in pa člani Veselih lovcev iz St. Albansa. Iz Sydneya pa so se za pokal potegovali strelci društva "Triglav" in pa domačini.

Odbor S.D.S. se je tudi tokrat pokazal kot dober organizator, ki je s pomočjo kuharic dosegel veliko mero gostoljubnosti. Tekmovanje je trajalo cel dan, zvečer pa je po kratkem kulturnem sporedu bila razdelitev pokalov.

V programu so sodelovali mladinci S.D.S. z narodnimi plesi, pevski zbor S.D.S. pa je ubrano zapel nekaj slovenskih pri katerih se je g. Ivan Koželj izkazal kot prvostveni solist.

Rezultati tekmovalja so bili sledeči:

NASLON

1. mesto S.D.M. 485 točk
2. mesto V. lovci 484 točk
3. mesto S.D.S. 468 točk
4. mesto Triglav 464 točk

PROSTO

1. mesto S.D.M. 349 točk
2. mesto S. D. S. 294 točk
3. mesto TRIGLAV 293 točk
4. mesto V. LOVCI 227 točk

Spominski pokal za 5. obletnico je doseglo L.R.D. S.D.M.

Na tekmovalju Zveze slovenskih lovskih družin v Viktoriji dne 29.6.1985 so bili doseženi sledeči rezultati:

KLUBSKI – streljanje z naslonom

1. mesto S.D.M. 488 točk
2. mesto Veseli lovci St. Albans 488 točk
3. mesto lovci Geelong 487 točk
4. mesto M. Gubec 472 točk
5. mesto Planica 465 točk

KLUBSKI – prosto streljanje

1. mesto S.D.M. 330 točk
2. mesto lovci Geelong 308 točk
3. mesto Veseli lovci St. Albans 287 točk
4. mesto Planica 282 točk
5. mesto M. Gubec 245 točk

POSAMEZNIKI – z naslonom

1. mesto D. Vulin – M. Gubec
2. mesto I. Barat – S.D.M.
3. mesto J. Pozman – Lovci Geelong

POSAMEZNIKI – prosto

1. mesto J. Saitz – Veseli lovci St. Alb.
2. mesto D. Vulin – M. Gubec
3. mesto S. Baligač – S.D.M.

DO SEDAJ DOSEŽENE TOČKE ZA PRENOSNI POKAL:

- S.D.M. 2425 točk
 PLANICA 2324 točk
 V.L. ST. ALBANS 2260 točk
 LOVCI GEELONG 2256 točk

S. D. M. YOUTH CLUB NEWS

On Sunday, 18th August we had a Youth Club Meeting where I was pleased to see, quite a few Youth came. At this meeting we elected (after a lot of convincing) new Management for the Youth Club. As from the Annual General Meeting on the 8th September, the new Youth Representation will in the capable hands of: –

Presidents – Zlatko Fekonja
 – Elvis Tomšič

Secretary – John Dimmo

Junior Youth Rep. – Tania Markič

As I have been saying for the past 12 months, whoever is in charge needs the support of everyone – so pitch in, and make the Youth Club the success it can be. There will be a Youth Meeting on the same afternoon as the Annual General Meeting (8th September) so come up, pay your new Memberships for 1985/86 and cash in all the discounts on outings, including the first one being planned to Sovereign Hill in October. Watch out for more information at the Club and on that day.

At the moment we are busy making final arrangements for the Snow trip – hopefully we will have two full busses and plenty of snow. Sorry there have been no photos in the Vestnik of the Waitresses and Waiters but there is still some film in the camera which I want to use up at Mt. Buller so there will be plenty of photos in the next issue.

At this stage I would like to wish the new Youth Reps. all the best for the coming year and also thank the Youth and Adults who have helped in the past 12 months – please keep supporting the Youth Club – they are the future of S.D.M.

Sandra Krnel.

KULTURNI VEČER

"Kulturni večer" nam spet pripravljajo pri S.D.M. za soboto 12. oktobra.

Tokrat se bo predstavila z enodejanko "Mihec se ženi" novoustanovljena igralška skupina S.D.M.

Celoten program večera pa bo dopolnjen z nastopom mešanega pevskega zbora S.D.M. ter plesi, ki jih bodo izvajali otroci šole S.D.M.

Se nam je v spominu odlično uspeli zadnji kulturno-zabavni večer, ko se ni bilo odra v dvorani. Prepričani smo, da bo tokrat še boljše, saj so tudi možnosti izboljšane.

• • •

Koordinacijski odbor Slovenskih društev Viktorije je v juliju uspešno organiziral turnejo kvinteta "Statenberg", kateremu se je pridružila tudi prikupna pevka Ida Škabar.

Nastopali so pri vseh društvih Viktorije in N.S.W., ter s svojo glasbo in pesmijo razveselili svoje rojake, kakor tudi druge narodnosti. Dokazali so, da se lahko uvrstijo med najboljše ansamble Slovencev, živčnih izven domovine. Žive in delajo v Zahodni Nemčiji, zabavajo pa naše rojake po vsej Evropi, kakor tudi v ZDA in seveda tudi v Sloveniji. Ker so, kot mi tudi oni izseljenci, je bila ta turneja še večjega pomena.

Da je bila ta turneja tako uspešna, se v imenu Koordinacijskega odbora zahvaljujem vsem članom tega odbora, gospodu Božotu Lončarju za prevoz, gospodični Ani Mandelj za pripravo instrumentov ter gospe in gospodu Polh, katere brat je vodja ansambla, za prehrano in stanovanje, ki ssta ga nudila ansamblu za časa gostovanja v Viktoriji.

Za Koordinacijski odbor:
 Jože Ramuta

NOVI ODBOR NA JADRANU

Na 14. julija letos je članstvo Slovenskega socialnega kluba "Jadran" izvolilo odbor za leto 1985/86, katerega bo, kakor v lanskem letu zopet vodil g. Frank Iskra.

Z zopetno izvolitvijo Franka za predsednika je članstvo pokazalo svoje zaupanje v njegovo vodstvo, ki v glavnem temelji na njegovem pomirljivem, tolerantnem in pozitivnem pristopu do prob-

lemov in novih podvigov. Frank se je tudi pokazal kot trden zagovornik in podpornik sodelovanja vseh slovenskih društev v Viktoriji in celi Avstraliji.

Ostali odborniki izbrani za naslednje leto pa so sledeči: Viliam Jakšetič podpredsednik, Valentin Breclj tajnik, Jean Iskra blagajničarka, Mario Bubnič pomožni blagajnik, Peter Natlačen, Milan Iskra, Joe Maljevac, Dino Rupnik, Valter Jelenič, Peter Krickič, Vince Bardanar, Ivan Iskra, Gavrilo Gragovac, Toni Brne, Emil Kalčič, Franc Senkinc, Ivan Brezovec in Ivan Grbec.

Zmagovita ekipa članov Lovske družine S.D.M. po tekmovalju v Sydneyu. Sede od leve na desno: Peter Mukavec, Jože Barat, Stefan Baligač, Ivan Barat. Stoje od leve na desno: Frank Fekonja, Tone Oberstar, Valter Prosenak, Franc Pongračič, Janez Zemljčič, Frank Jelovčan, Slavko Ličen in Frank Arnus.

Streicem S.D.M., ki so dosegli najvišje skupno število točk je pripadel pokal 5. letnice ustanovitve Lovske družine S.D.S.

Cela izvedba tega tekmovalja je zopet dokazala, da se skupno in z dobro voljo lahko največ doseže in verjetno bomo ob slednji slični priliki videli še večje število udeležencev.

LETNA SKUPŠČINA LOVSKE IN RIBIŠKE DRUŽINE S. D. M.

Dne 4.8.1985 se je ob številni prisotnosti članov vršila letna seja Lovske in Ribiške družine S.D.M. Po nagovoru starešine g. Franka Jelovčana, v katerem se je zahvalil vsem, ki so tako nesebično pomagali pri gradnji lovske kočice in pa pri strelskih tekmovaljih, je podal izčrpano finančno in tajniško poročilo g. Ivan Barat. Prisotni so ga sprejeli z velikim odobravanjem. Nato se je prešlo k volitvam za novi odbor. Za starešino je bil ponovno izvoljen Frank Jelovčan, za podstarešino pa g. Frank Fekonja, blagajniške in tajniške posle pa bo zopet vršil Ivan Barat. V odbor so bili izvoljeni: Frank Arnus, Jože Barat, Lojze Kranjc, Peter Mukavec, Tone Oberstar, Valter Prosenak in Janez Zemljčič.

SVINJINA Jagajetina BOGAT SREČOLOV Govedina MEDKLUBSKO TEKMOVANJE

KISLA JUHA

ZADNJE TEKMOVANJE ZA SEZONO, ZA ZVEZNI POKAL

LOVSKA VESELICA

bo v SOBOTO, 14. SEPTEMBRA 1985

s pričetkom ob 7.30 uri zvečer

sledila strelskemu tekmovalju za pokal Zveze 1985/86.

Tekmovanje se bo pričelo že ob 10 uri zjutraj

na strelišču

LOVSKO-RIBIŠKE DRUŽINE S.D.M.

82 Ingrams Rd., Research – Eltham

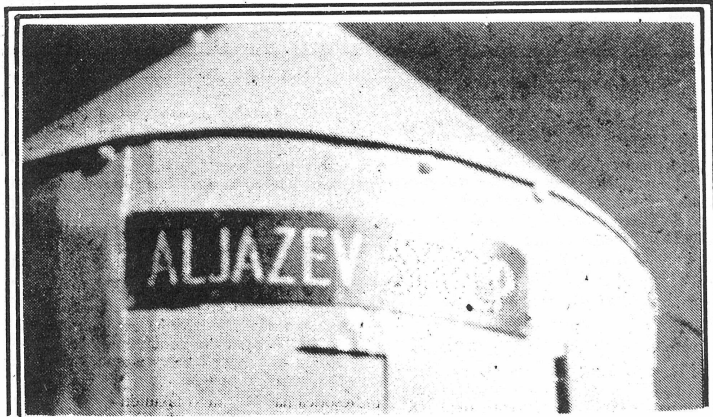
V S I V A B L J E N I !

GOVEDINA

JAGNETINA

NA RAŽNJU PEČENA kislja juha

PRICETEK OB 10. uri zjutraj

90 LET ALJAZEVEGA STOLPA

Triglav si kar predstavljati ne moremo brez Aljaževega stolpa. Pomeni nam mnogo več kot navadno planinsko zavetišče. Je simbol Slovencev kjerkoli po svetu prebivajo. Za vedno nam bo predstavljal simbol za naš narodni vzpon in zmago naše zavesti, da smo samobiten narod. Narod, ki je in za vedno hoče ostati na svoji zemlji svoj gospodar.

V sredo 7. avgusta je minilo 90 let, odkar je župniku Aljažu uspelo postaviti stolp na vrh naše najvišje gore. Na točko, kjer se je slovenska zemlja dvignila najvišje k nebu. Na samem vrhu Triglava je Planinska zveza Slovenije na ta dan imela slovesnost pri kateri je imel jubilejni nagovor njen častni predsednik dr. Miha Potocnik, dolgoletni osebni prijatelj in soplezalec legendarnega Joža Copa.

Iz sobotne priloge Dela posnemamo dele članka o postavljanju Aljaževega doma pred devetdesetimi leti.

Boj za osvoboditev Triglava

Zgradil ga je Aljaž na svojem. Vrh Triglava je kupil od dovške občine za en goldinar (za goldinar si takrat dobil 60 zemelj) in tako postal najvišji posestnik v Sloveniji. Načrt zanj je Aljaž, ki se je spoznal na ogromno stvari, naredil kar sam. S kredo si ga je narisal kar na tla svoje sobe. Njegov mladoletni prijatelj Anton Bolec iz Šentvida je njegov načrt »še izboljšal ter stavbo požrtvovalno, brez dobička ali zaslužka, mojstrsko izvršil.

Stolp v občo korist

Tudi podatke o stolpu, ki naj bi služil predvsem za razglednik, naj pove Aljaž sam: »Stolp ima obliko pokončnega valjarja s premerom 125 cm, okrog tri metre višine, s streho v obliki stožca. Ogradje tega stolpa so peteri močni, pokončni stebriči iz kostatega železa 50x50 mm in štirje vodoravno na stebriče z vijaki pritrjeni železni obroči. Čez ograjenje je napeta močna železna pločevina, dvakrat debelejša kot ona, ki se rabi za kritje cerkvenih zvonov. Da se pločevine ne prime rja, je močno pocinkana ...

Kasneje sem postavil ob stolpu pokončen lesen, 6 metrov dolg drog s počeznimi paličicami, pol metra vsaksebi, zato da sem z daljnogledom meril višino snega.« (V spalnici je imel daljnogled s 54-kratno povečavo). Aljaž je stolp, ob njem je poskrbel tudi za strelodov, skrbno opremil: »V stolp sem postavil tri okrogle stole, dva samovara, šest kositarnih kozarcev, barometer in termometer ter posodo spirita za samovar. Kadar je temperatura pod ničlo in mrzel veter, turistu kava ali čaj prav pride. Najpomembnejša naprava v stolpu je triglavska panorama, naslikana na okroglem kositarju ob steni okoli z imeni gora in krajev; potnik se lahko orientira, krasni razgled uživa lahko več ur, ker ga ne ovira ne mraz ne vihar.« je pisal. Na eno od polic je položil tudi spominsko knjigo. Na eno prvo stran pa zapisal: »Ta stolp s planinarjem sem postavil po svojem načrtu in na svoje stroške ter na svojem svetu dne 7. VIII. 1895 v občo korist.«

Tisto, kar je Aljaž za stolp znesil skupaj, so drugi raznosili (še stole, ki so jih planinci pustili zunaj, je odprhnilo), po vojnih pa je odšla z nekom tudi vpisna knjiga.

O nošnji stolpa na Triglav piše Aljaž: »Težka naloga je bila posamezne kose stolpa znesti na tako višavo. Pa že v načrtu smo preskrbeli, da se stolp sestavi iz posameznih kosov, ki so bili težki po 15 do 20 kg in so se dali z vijaki skupaj pritrčiti. Šest krepkih noščačev je znosilo v enem tednu posamezne kose na Triglav, potem je Belec 7. avgusta 1895 s štirimi pomočniki stolp v petih urah postavil. Noč pred tem so prespali v Dežmanovi, (danes Staničevi) koči, naslednjega dne pa Aljaž med postavljanje stolpa ni bilo: »Bila je gosta megla. Zato zjutraj jaz nisem šel na vrh

Triglava, ampak sem ostal v Dežmanovi koči, odkoder sem poslušal, kako zbijajo skupaj posamezne kose Triglavskega stolpa.«

Otvoritev brez lastnika

Otvoritev je bila šele teden kasneje. »Bilo je krasno vreme. Navzoči so bili na vrhu: Matej Hubad (pevovodja op. pis.), Gessner (tržiški tovarnar, op. pis.), jaz in moja delavca Požganc in Kobar. Požganc vrže dinamitni patron, ki močno počí, zamašek šampanjске buteljke skoči kviško s pokom, mi zapojemo zopet: Ave, maris Stella (Zdrava, morska zvezda), potem Triglav, moj dom, in otvoritev je bila končana. – Širše občinstvo je šele pozneje izvedelo o otvoritvi Triglavskega stolpa,« je poročal Aljaž, Planinski vestnik pa je zapisal: »Ta dan bo z zlatimi črkami zapisan v zgodovino slovenske turisticke.« Aljaž je kasneje stolp podaril SPD. S tem pa zgodbna o stolpu, s prvim in edinim slovenskim napisom v triglavskem pogorju takrat, še ni bila končana. Njegovi nasprotniki, ki so ob otvoritvi Dežmanove koč podjarjali, da je Triglav nemški kralj Julijskih alp, so se spravili nad Aljaža, da je s stolpom pokončal podzemeljsko triangulacijsko točko. Na Dovjem in v Mojstrani so bili zaslišani kmetje, vodniki, lovci ... »Najvišji posestnik na Kranjskem se je pa medtem odpočival na lovnikah, ki si jih je pridobil s svojim stolpom, prebiral pohvalna in priznalna pisma od vseh strani in niti malo slutil, da se pripravlja nevihta, ki bo skušala stolp s Triglava odprhiniti,« je pisal Janko Mlakar o Aljažu, katerega je imel za »idealnega Slovence«.

Cesarsko potrjen stolp

Pravda se je za Aljaža dobro končala. Stotnik Schwarz, ki je pomagal dokazati, da je bila tam, kjer je stolp, nekoč le lesena piramida, ki jo je gotovo vihar podrl in odnesel, je prosil Aljaža, da bi smel vzeti stolp za mero in je v sredi stolpa zakopal v tla škatlo s pergamentom kot resnično triangulacijsko točko ter rekel: »Sedaj je stolp pod cesarskim varstvom, ostane pa vaša last.« Janko Mlakar o takem koncu pravde piše: »Nemci so dosegli ravno nasprotno od tistega, kar so hoteli imeti. Dali so priliko, da je bil stolp celo cesarsko potrjen. Tako je Aljaž zmagal na celi črti. Prvi vdor v nemško trdnjavo je bil narejen. Nemška oblast v triglavskem pogorju se je zamajala in to po zaslugi Jakoba Aljaža, ki je že s tem popolnoma zaslužil ime triglavski župnik.« Že v letu kasneje so po zaslugi triglavskega župnika odprli Aljažovo kočvo v Vratih in Triglavsko kočvo na Kredarici.

Če se morda najdejo med nami ljudje, ki dvomijo v dokončni uspeh akcije za nabavo Ultrasonid aparata za Otroško kliniko v Ljubljani – saj se cena takega aparata suče okrog 200.000 dolarjev – nihče ne more dvomiti v trdno voljo in ogromen obseg dela in časa ter stroške, s katerimi se je gospa Eleonora White zagnala v ta projekt.

Za časa turneje kvinteta Štatenberg se je gospa White, ki je predsednica H.E.L.P. –a, registrirane organizacije, ki zbira denar, potrudila, da je bila prisotna skoraj pri vseh nastopih, da je tako napravila čimveč stikov z funkcionarji društev in našimi ljudmi. Bila je tudi na prireditvi pri "Planici" v Springvale.

Pri večini društev je naletela na prijazen sprejem in na razumevanje za njeno zbirko. Koliko pa bodo društva praktično pomagala, bo pa pokazala bodočnost. Od sredstev društev samih verjetno ni mogoče mnogo pričakovati, saj so vsa sredi novih projektov ali pa odplačujejo že dovršene. Poleg tega se na obzorju že vidijo potrebe, ki bodo nastale, ko bo v naših sredinah vse več ostarelih s svojimi potrebami. Vendar ni dvoma, da bodo lahko nudile vsaj organizacijsko pomoč.

Kot nam je sporočila gospa White, je

PROTI CENTRALIZMU

Izgleda, da se tudi slovenski politični predstavniki sedaj kar trdno postavljajo nasproti težnjam večjega centralizma in etatizma v Jugoslaviji. V tem smislu se je tudi izrazil predsednik RK SZDL Franc Šetinc v govoru, ki ga je imel, ko so uradno odprli nove proizvodne prostore železniških delavnic v Dobovi. Takole je dejal med drugim, kot povzemamo iz "Dela" 6.7.1985:

"Moram takoj reči, da si nekateri predstavljajo posodobitev jugoslovanskih železnic samo z večjo centralizacijo in administracijo. Kako zmotno in pogubno! Nekateri veliko govorijo o tehnološki in ekonomski zaokroženih jugoslovanskih

za svojo akcijo dobila, če še ne dejansko, pa vsaj moralno podporo z različnih merodajnih strani. Tako ji je bilo zagotovljeno z ministrskega nivoja, da ji bodo šli na roke, ko bo prišlo do prenosa denarnih sredstev. Prav tako bo akcijo podprla S.I.M. s svojimi zvezami in članki v "Rodni Grudi". Zelo bodrilno pismo ji je poslal tudi Dr. Marjan Filipič, direktor Oddelka za Patologijo v Sydney Eye Hospital-u. Dr. Filipič se je nedavno mudil v Ljubljani, kjer se je sestal z prof. Jerasom in drugimi zdravniki Otroške klinike v Ljubljani.

V svojem pismu dr. Filipič pravi, da ni nobenega dvoma, da bi bil Ekokardiograf kliniki zelo potreben, kajti trenutno v Sloveniji ni na razpolago modernih Ekokardiografskih aparatov in otroke morajo pošiljati na pregled v druge kraje po Jugoslaviji. Pravi pa, da je imel zelo dober vtis o delu zdravnikov, ki ga na Otroški kliniki vrše navzlic težkim razmeram.

Kakor nam sporočajo iz Canberre, so se prispevki, katere pobirajo za to akcijo v slovenskem klubu, povzpeli na 490.000 dolarjev. Med poslednjimi darovalci so bili Ciril Benčič 10 dolarjev, Martin Vizjak 10 dolarjev, Franc in Vilma Jurišević 100 dolarjev, Erika Fras 50 dolarjev in Jožica Vresnik 50 dolarjev.

železnicah, pri čemer si dostikrat niti ne predstavljajo, kaj je to in kam to vodi. Radi bi skratka, da bi se hitreje prelivah dohodek, namesto da bi se hitreje premikali vagoni! Takih zahtev in teženj kajpak ni mogoče sprejeti. To pa nikakor ne pomeni, da smo proti tehnološki povezanosti in ekonomski racionalnosti, toda ne na diktat iz enega centra, temveč na podlagi socialističnega samoupravljanja. Večja centralizacija in etatizacije še nikjer ni pomagala ugodno urejati problemov, temveč jih je kvečjemu še povečevala in je bolj zapletala. Primerov za to je nič kaj malo povsod po svetu, pa tudi pri nas doma ..."

NOVI KOVANCI

V Jugoslaviji so prišli v promet novi kovanci za 20, 50 in 100 dinarjev. Izdelani so iz zlitine bakra, niklja in cinka. Na

eni strani kovanca je relief grba z napisom FR Jugoslavija, na drugi pa oznaka vrednosti in letnica kovanja.

SVOJI K SVOJIM

<p>MERCURY TAX SERVICE Lastnik Stanko Penca 518 Sydney Rd., Brunswick, Vic 3056 Tel. 387 7055 nudi poklicne usluge in nasvete v vseh vrstah davčnih obveznostih</p>	<p>Fotografska dela ob porokah in raznih drugih prilikah umetniško izvrši SAŠA ERIČ PHOTO STUDIO 267 High Street, Preston, Vic. 3072 Tel. 480 5360</p>
<p>ZAVAROVANJE stanovanj, nepremičnin, motornih vozil, življensko, starostno, bolniško itd. preskrbi ČESNIK PAVLE – C.M.L. Tel.: 607 6111, 20 783, A.H. 598 0049</p>	<p>Melbournskim rojakom je na uslugo ZOBNI TEHNIK – DENTAL TECHNICIAN LUBI PIRNAT 18 Wridgway Ave., Burwood, Vic. Telephone 488 4159 Izdelaava umetnega zobovja in vsa popravila Full denture service and repairs.</p>
<p>ZA VSA TISKARSKA DELA se z zaupanjem obrnite na DISTINCTION PRINTING 164 Victoria St., Brunswick, Victoria Tel.: 380 6110 Lastnik: Simon Špacapan</p>	<p>F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd. T.A. Ascot Moonee RADIATOR SERVICES 560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale. POPRAVLJAMO vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665</p>
<p>MOTORCRAFT Izdelaavo vseh vrst avtoopreme tapetništvo, vetrobranska stekla, polivinilaste obloge zaupajte svojemu rojaku KARLU BEVC 83 Gadd Str., Northcote, tel. 481 6003</p>	<p>Za strokovno izdelavo STOPNIC se priporočata znana rojaka FRANK JELOVČAN, 359 3043, TONI OBERSTAR, 870 0218 (dom) Cene zelo zmerne, delo garantirano Factory 4, 103 Horne Street, Campbellfield, 3061.</p>

kaj, kje, kdo?

Natalija je novi prirastek v družini Tonija in Olge Zrimšek, dolgoletnih članov S.D.M. — Rodila se je 28.6.1985 v Women's Royal Hospital. Tako je postala Olga mamica že četrtemu otroku.

G. Ludvik Kerec, kamnosek v Canberri in ustanovni član Slovenskega društva v Canberri je pričelkom avgusta nenadoma zbolel in moral v bolnišnico. Upajmo, da bo v času, ko boste to čitali že zopet pri boljšem zdravju doma pri svoji družini. Vsaj tako mu želijo vsi prijatelji in znanci.

Prejela sem iz domačih krajev vesele in žalostne novice. Kako presenečenje; Tomajski župnik je po 35 letih ponovno imel mašo v za silo očiščeni cerkvi sv. Antona Opata na Šepuljski gnjajni, katera je na sliki prve strani v knjigi "Kraški izlivi".

Žalostna novica, da so malovredneži odnesli lepo izrezan lesen kip sv. Antona Opata. Dragocen spomin za muzej.

Cerkvica je zelo stara, freske kažejo turške napade po naših krajih. Večkrat sem slišala po ustnem izročilu, da so Turki napajali konje na kalu pred cerkvico.

Žalostna novica mi je segla globoko v srce. Ponosna sem na naš stari biser. Cestitam tomajskemu župniku, da je potom njega ponovno oživel sv. Anton v Šepuljah pri Sežani. Obracam se do vas, dragi Slovenci, posebno Primorci, trkam na vaš srca potom časopisa "Vestnik", prosim mali darček, da pomagamo kupiti nov kip sv. Antona in za popravilo cerkvice.

Denar lahko pošljete na Slovensko društvo Melbourne ali na vsako društvo v Melbourne. Ali na naslov Marcele Bole, 149 Boundary Rd. Pascoe Vale ali na časopis Misli.

Imena vseh darovalcev bodo napisana in poslana v Tomaj župniku.

Če bo vsak nekaj dolarjev dal, sv. Antona kip bo nov na oltarju stal. Vsem darovalcem hvala že naprej, podpri, da bo stala cerkva kot prej.

Marcela Bole

UMRLI SO

Dne 22. julija je v Markovcih pri Ptujem umrl g. Jože Cvetko, oče člana S.D.M. Lojzeta Cvetka in tasta Marije Cvetko. Pojnik je bil za 30. obletnico S.D.M. še pri nas na "hribu" v Elthamu. Po vesteh iz stare domovine, se je pokojnik še dan pred svojo smrtjo spomnil na obisk v Melbourne: "Sem vsaj videl, kako živijo naši Slovenci v Avstraliji". Lojzetu in Mariji iskreno sožalje od vseh prijateljev.

20. julija je v avtomobilski nesreči v Canberri izgubil življenje Tini Vratarič, rojen 24. novembra 1966 v Kropi.

25. julija je umrl v Liverpoolu (NSW) Leopold Gasparut, roj. 15.11.1923 v vasi Logje.

29. julija je v Katoombi (NSW) prestal življensko pot Franc Klemenc, roj. 13.8.1915 v vasi Boračevi pri Slatina Radenci.

7. avgusta je za vedno zatisnila oči v FAirfieldu, NSW, gospa Alberta Colja.

Gostovanje okteta Štatenberg je za nami. Celoten uspeh je bil navzlic začetnim težavam odličien. Tako rojaki iz Nemčije, kakor tudi tukajšnji organizatorji so lahko zadovoljni s celim potekom.

Člani kvinteta Štatenberg v veseli družbi rojakov in sorodnikov ob nastopu pri S.D.M.

MEDALJE ZA VINO

Medalje za vino zglobljajo svoj blešč. Vsaj tako je pisano v članku, katerega je objavil Melbourneški "The Age" že letos v januarju.

Člankar pravi, da so vinske razstave in ocenjevanje postali v glavnem reklamne vrednosti in da se medalje dajejo brez resnega precejevanja kvalitete vin. Največji problem pri ocenjevanju je ta, da ni nobenega avtoritativnega telesa, ki bi tem mednarodnim ocenjevanjem predpisalo skupna merila in jim tako dalo prestiz. Saj danes že lahko bilo kakšna skupina priredi tako ocenjevanje, izda sodbo, ki jo bodo producenti objavili na etiketi, in ljudi, katere privleče etiketa in ne kakovost vina, ni malo.

Pri komercialnih organizacijah, ki prirejajo ocenjevanja vin je glavni interes ta, da zadržijo razstavljalce tudi za v bodoče. Zato so nagrade lahko dosegljive in številne.

Len Evans, poznan komentator in izvedenec v vinarski stroki pravi, da mu je poznan primer, ko je eno avstralskih vin dobilo na neki kompeticiji v Španiji zlato medaljo, čeprav ga nobeden od sodnikov niti poskusil ni. Na žalost, Len Evans v tej zvezi omenja tudi Festival v Ljubljani, in pravi, da tam diplome počastitve podajajo kar z neba.

Kdo ve? Pravijo, da vsak berač svojo malho hvali in tako tudi v tem članku piše pravi, da imamo v Avstraliji boljše kvalificirane sodnike za vino, kot pri večini kompeticij po svetu.

Zanimiva je ugotovitev, da se pridelovalci najboljših vin na svetu le redko potegujejo za nagrade in medalje ter se zategadelj tudi ne udeležujejo tovrstnih razstav in kompeticij. Saj jim tudi ni treba; dobro blago se samo hvali.

MANJ DENARJA, MANJ KLOBAS

Marjan Vozič, direktor Tovarne mesnih izdelkov Košaki v Mariboru je za "Delo" izjavil, da padeč kupne moči prebivalstva vpliva na prodajo klobas in suhomesnatih izdelkov, kajti letos so v prvem polletju prodali 10 odstotkov manj klobas in 13 odstotkov manj suhomesnatih izdelkov kot v enakem obdobju preteklega leta, ko so načrt prodaje teh izdelkov uresničili le 35-odstotno.

TURNEJA JE USPELA

Po uspešnih nastopih v Canberri, Woolongongu in v Sydneyu so se člani kvinteta zopet vrnili na področje Viktorije. Tu so najprej zaigrali v petek 26. julija v napolnjeni dvorani "Planice" v Springvale. V soboto 27. julija pa so njihovi zvoki razvedrili pesalce v nabito polni dvorani doma "Ivana Cankarja" v Geelongu.

DEŽ JE PODALJŠAL ŽETEV, A JE TUDI KORISTIL PRIDELKOM

Kot poroča "Delo" v sobotni izdaji 10. avgusta je v Sloveniji žetev skoraj končana, saj po podatkih republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano žanjejo pšenico le še na Gorenjskem, Notranjskem in v osrednji Sloveniji, kjer je zaradi podnebnih razmer zrne kasneje zrelo. Tako je po zadnjih podatkih nepožiteli le še dobrih pet odstotkov pšeničnih polj v republiki in, če ne bo ponagajalo vreme, bo tudi ta pridelek pospravljen v dveh ali treh dneh.

Resda je dvodnevno deževje v prvih dneh avgusta podaljšalo žetev za dan ali dva, zato pa je bilo zelo dobrodošlo za vse druge kmetijske pridelke, ki jih je ponekod že močno ogrožala suša. Najhuje je bilo na Primorskem oziroma v slovenskem delu Istre in v Beli krajini, kjer je ves julij padlo komaj 20 milimetrov dežja na kvadratni meter. Po podatkih, ki jih zbirajo agrometeorologi na republiškem hidrometeorološkem zavodu, je prejšnji mesec padlo v Istri komaj 18 odstotkov običajnih julijskih padavin, v Beli krajini pa celo samo 16 odstotkov. Tudi v Vipavski dolini je bilo kar precej suho, saj so ves mesec namerili le 37 milimetrov padavin, kar je komaj 27 odstotkov normalnih količin dežja v tem času. Drugod po Sloveniji so v tem suhem

poletnem mesecu imeli od 40 do 60 odstotkov običajnih padavin. Zanimivo je, da je bila do 10 cm globoko izsušena tudi zemlja v Pomurju, kjer so sicer v običajnih podnavinami v juliju dobili polovico običajnih količin padavin v tem času. Vendar pa je bila 10 cm globlje zemlja že toliko vlažna, da so rastline še dobile zadostne količine potrebne vlage.

Poznejše ohladije in padavine so bile za kmetovalce kajpada dobrodošle. Res je, da je tam, kjer so bila tla najbolj izsušena, padlo najmanj dežja, premalo, da bi namočilo zemljo, ki je začela pokati. Je pa namočilo vsaj površino tal, kar je pomembno za pridelovalce vrtnin, ki so napolnel lahko začeli z presajanjem. Pa tudi paražičniku so te skromne količine vlage koristile. Ohladitve pa so pripomogle h okrepitvi rastlin, saj ob nižjih temperaturah vlaga pač počasneje izpareva, zato je tudi izkoristek padavin boljši. Med poljščinami je najbolj trpela suho koruza, ki že ob rasti ni imela dovolj vlage. Hkrati pa je tudi res, da je prav koruzi toplota zelo koristila, zato se je na težjih, nepesčenih tleh tudi zelo lepo razvila. Dobro kaže tudi s krompirjem, še posebej tam, kjer so pravočasno skropili proti fitofori in kjer so uporabili dobro seme.

VOJAŠKI POKLIC JIH NE VESELI

Zanimivo je dejstvo, da se na letošnje oglašanje po časopisih v Sloveniji za prijave v oficirske šole JNA od Slovencev nihče ni prijavil. Nihče ne more pokazati s prstom na pravi razlog zato. Morda slovenskim mladeničem ne prija vojaška disciplina, da bi le iz miroljubnosti ne hoteli v vojaščino je težko verjetno. Raje bi verjeli, da imajo mladi Slovenci bolj zapadnjaško miselnost in radi tega bolj stremijo za uspešne kariere v gospodarskih in znanstvenih strokah. Toda prav radi tega pa imajo Slovenci tudi vse manj poveljevalnih pozicij v oboroženih silah.

V KANJONU KOMARNICE V NAJGLOBJO JAMO NA SVETU

Več kot 60 jamarjev iz Jugoslavije in tujine se je udeležilo mednarodne speleološke ekspedicije Durmitor 85. Med 20-dnevnim bivanjem na durmitorskem kraškem področju so v kanjonu Komarnice v teku preiskusi tisoč metrov globoke jame, ki je, kot pravijo najgloblja na svetu. Ekspedicijo, v kateri so raziskovalci iz Francije, Velike Britanije in Poljske, organizirata speleološki društvi Črne gore in Srbije.

Sledil je še poslovljni nastop, ki se je začel takoj po končani službi božji v cerkveni dvorani v Kew.

Zopet je bilo dokazano koliko se zmore s skupnim delom vseh društev in dobro osredotočeno organizacijo: predvsem pa z nesebičnim sodelovanjem posameznikov. Tako je prav, da ob tej priliki omenimo neprecenljivo zaslug g. Lončarja, ki je v glavnem pripravil in vodil gostovanje izven Viktorije, pa tudi v Melbourne bil stalni spremljevalec in voznik članov okteta.

To je pa že višek, kaj vse si ti turisti privoščijo!

NADVSE DRAGOCENA POMOČ VOJAKOV PRI GAŠENJU POŽAROV NA JADRANU

Enotam JLA (Jugoslovanske ljudske armade) gre vse priznanje in zahvala za pomoč pri gašenju 38 požarov na Jadranu, ki so se pojavili v mesecih junij — prve tretjine avgusta. Z ognjem se je na najtežjih mestih borilo 5000 vojakov in starešin, sodelovalo pa je tudi 26 vojaških helikopterjev, devet letal, 15 ladij, več deset drugih plovilnih objektov in 214 motornih vozil.

Zvezni sekretar za ljudsko obrambo admiral flote Branko Mamula je ocenil, da je JLA uspešno opravila svojo nalogo v tej pomembni družbeni akciji. Enote JLA so zelo hitro reagirale in pri tem dobro sodelovale z miličniki, gasilci, pripadniki civilne zaščite in s preivalci. Delo je bilo zelo učinkovito, čeprav so nekateri vojaki in starešine prvič sodelovali v takih akcijah.

VATERPOLISTI ZMAGALI, PETRIČ ŠTIRINAJSTI

9. avgusta so se na evropskem prvenstvu v Sofiji spet začeli boji vaterpolistov. Jugoslovanska reprezentanca je razmeroma zlahka premagala Španijo, ki pa na tem šampionatu ni videti v najboljši formi. Jugoslovanski vaterpolisti so bili boljši tako rekoč več čas tekme, le v tretji četrtini so se Španci resneje upirali. Tako je Jugoslavija zmagala s 7:3 (2:1, 2:0, 1:1, 2:1).

Dan pozneje so jugoslovanski vaterpolisti igrali pomembno tekmo z Italijo – zmagala je odločala o zagotovitvi srebrne kolajne, tekma med Jugoslavijo in SZ pa je odločala o naslovu evropskega prvaka.

Darjan Petrič se je na 400 m kralj uvrstil v mali finale, kjer je dosegel šesti čas, tako da je bil skupno štirinajsti. V tej disciplini je slavila dvojni uspeh NDR: prvak je postal Uwe Dassler, na drugo mesto pa se je uvrstil Sven Lodziewski.

MEHIČANI ŽE SKORAJ NARED ZA SP

Za nogometno SP 1986 je v Mehiki domala vse nared. Dela na nekaterih izmed dvanajstih štadijonov v devetih mehiških mestih zaključujejo, te dni bo pričel delovati televizijski satelit Morelos I, konec leta pe še Morelos II. Skoraj polovico vstopnic, ki so jo organizatorji namenili domačim gledalcem, so navijači že kupili, te dni pa bo stekla prodaja vstopnic na tujem. Prvenstvo bodo spremljali gledalci v 150 državah, kolikor jih je doslej pokazalo zanimanje za neposredne in posredne prenose iz Mehike. Organizatorji računajo, da bo finalno tekmo na štadijonu "Azteca" v Mexico Cityju 29. junija 1986 po svetu videlo okrog 2 milijardi gledalcev, ki bodo delili športni užitek z natančno 110.574 gledalci, ki bodo finale gledali v živo.

Gornji zanimivi članek o bližnjem nogometnem svetovnem prvenstvu v Mehiki, smo povzeli iz "Dela".

BALKANSKE IGRE – NISO VEČ TO KAR SO BILE

Kakor poroča ljubljansko "Delo" v rubriki "Tema dneva", balkanske atletske igre so – in s tem se velikokrat pohvalijo – najstarejše regionalno tekmovanje v tej temeljni športni zvrsti. Ustanovili so ga v tridesetih letih, ko je bila atletika na Balkanu še dokaj nerazvita in so se vsaj z nekaterimi šampioni lahko pohvalijo le Grki, ki so bili spočetka tudi edini sposobni prejeti to tekmovanje, zaradi česar so bile igre sprva le v Atenah.

Že v zadnjih letih pred II. svetovno vojno, še zlasti pa po njej, pa se je atletika dodobra razmahnila tudi v drugih balkanskih državah, še zlasti v Bolgariji in Romuniji. In tako je zdaj že skorajda pravilo, da na balkanskih igrah vsaj v nekaterih disciplinah dosegajo tudi rezultate svetovne vrednosti.

Kljub temu pa so igre hkrati tudi izgubile na pomenu. Vedno znova se namreč dogaja, da udeležene atletske zveze na-

stop na BAI podreajo še višjim ciljem – olimpijskim igram, svetovnemu ali evropskemu prvenstvu in tudi ekipnemu evropskemu pokalu. Tako so reprezentance praviloma nepopolne, izgubljajo se nekod osnovni smisel tekmovanja, ki je bil v ekipnem merjenju atletskih sposobnosti balkanskih držav.

Ali se kaže spricho tega zavzemati za korenitejšo spremembo, trdnješe dogovore med atletskimi zvezami, s katerimi naj bi na BAI vsakokrat le zagotovili najboljšo udeležbo? Morda, vendar ni zanesljivo, da bi tudi to kaj prida pomagalo.

Splet interesov (od državnih in skupinskih pa do osebnih) je v sodobnem vrhunskem športu (in seveda tudi atletiki) tako razvejan, da jih je skorajda nemogoče vse spraviti na isti imenovalec. In dokler je tako, se moramo – tako se vse bolj dozdeva, s to resnico enostavno sprizjajziti ...

TELESNA KULTURA ZA VSAKOGAR

V svoji knjigi "O zdravju in boleznih", ki je izšla že leta 1930, svetuje dr. Anton Breclj svojemu odraslemu bralcu takole: "Okenliva se tudi mišva mladinskega gesla: čim več gibanja v narodi – in tekmujeva, ne toliko v hitrosti, kar je svojško le mladim, pač pa v vzdržljivosti, kar je primerno najinim letom."

Dr. Anton Breclj priporoča tudi delo: "Napravljaj si sam drva, žagaj, kolji, cepji, da jih boš imel vedno v zalogi. Za vrt ne najemaj nikogar; kar je moškega dela, opravljaj sam." In še beseda o hoji: "Vsaj dvakrat na teden napravi daljši sprehod, najrajši na kako strmino. Čudom se boš čudil že čez nekaj mesecev, če ne tednov, kako so se okoreli udje in sklepi razgibali, kako se je mlahavo mišičje okrepilo, kako se je slabotno srce ojačilo, kako lahko je dihanje tudi po daljših in napornih poteh."

Vsekakor upoštevanja vredne misli, objavljene že v času, ko še niso poznali besede rekreacija – misli, ki imajo svojo polno veljavo tudi danes! Pa prislunhimo še sodobnemu zdravniku dr. Noglerju, ki deluje v okrevališču Salzufen. Ko priporoča

redno vadbo v obliki vsakdanje hoje, poudarja: "Takoj moram pojasniti, da ne gre za lagodno sprehajanje, temveč za športno hojo s hitrostjo približno 8 km na uro. Moje priporočilo: Vsak dan hodite najmanj eno uro v živahnem tempu. Za tiste, ki so preveč rejeni in imajo preveliko telesno težo, pa bi se želeli posvetiti teku po gozdnih poteh, pomeni hoja učinkovito pripravljalo vadbo.

Pa prislunhimo še tretjemu zdravniku, dr. Morehousu, predstojniku laboratorija za telesno zmogljivost človeka v Los Angelesu. "Ni važno, koliko prehodite na dan; edino, kar me kot zdravnika zanima, je frekvenca srčnega utripanja. Če se niste dobro trenirani, vam svetujem, da med hojo 3 minute dolgo tako pospešite korak, da vam bo srce utripano 120 krat na minuto."

"Če primerjamo vsa tri priporočila zdravnikov, lahko povzamemo, da vsi svetujejo pri hoji tudi večje obremenitve – hojo navkreber ali hitrejši tempo. Potemtakem: ne samo lagodno sprehajanje, treba se je tudi potruditi," zaključuje pisec svoj članek.

ODBOR "PLANICE" ZA 1985/86

Na "Planici" v Springvale so imeli v nedeljo 21. julija svojo letno skupščino na kateri so izbrali člane svojega upravnega odbora za naslednje leto. Ker g. Lojze Kovačič ni kandidiral, sa je po par letih predsedovanja potreben malo počitka, je krmilo "Planice" prevzel g. Lado SLUGA. G. Sluga ima za to mesto že kar dovolj

– Kaj vas ni sram, otroke omate že v šoli pa še vedno pogledujete za mladimi ženskami?
– Mar mislite, da naj zaradi tega otroke vzamem iz šole?

izkustev saj je že predsedoval pred leti.

Za podpredsednika je bil izvoljen Štefan SRNEC, tajniške posle bo opravljala ga. Ivanka KOLACKO, blagajnik pa bo Janez ROTAR.

Ostali člani odbora so: F. Bergoč, T. Cevc, J. Krnjak, I. Koroša, Metka Lenarčič, S. Robar, M. Smrdelj, M. Stavar, J. Varglien in gđ. K. Vrsk.

KDO LAŽE ?!

V junijski številki Vestnika smo pod naslovom "Zamuda zaradi vrat" objavili poročilo o poškodovanem JAT-ovem letalu, na katerem se je peljalo veliko število Slovencev iz Avstralije na obisk v domovino.

Poročilo smo povzeli iz ljubljanskega "Dela" in vsebuje podatke iz uradne izjave, katero je podal JAT na 14. junija. Kdor je pazljivo prečital naš članek je moral brez dvoma razumeti, da je vse kar smo navedli vzeto izključno iz tega uradnega poročila JATA.

Pred par dnevi pa je urednik Vestnika dobil anonimni telefonski klic v katerem se je neka naša rojakinja pritožila, da objavljamo laži, češ da podatki o tej nezgodi ne odgovarjajo dejstvu, ki so bila v resnici mnogo bolj neprijetna. Ko smo tej osebi pojasnili vir našega poročila je razumela in nas ni več dolžila za objavo neresničnih podatkov. Objubila nam je celo, da nam bo pismeno sporočila kaj je resnica in to tudi jamčila s svojim podpisom.

Isto ne moremo trditi za poznano gospo Vilmo, ki je uredniku ob priliki srečanja na "Planici", v nedeljo 25. avgusta, pred mnogimi pričami v ostrih besedah očitala, da je v Vestniku objavil laž o nezgodi z Jatovim avionom.

Mislimo, da je vsaki treznomisleči osebi, ki pozna možnosti s katerimi razpolagamo jasno, da naše novice v glavnem lahko povzamemo le iz drugih časopisov in radio poročil in, da so naše možnosti za ugotovitev njih resničnosti skrajno omejene. Zaupati pač moramo verodostojnosti virov. Vedno pa smo tudi pripravljene objaviti popravke in utemeljene podatke o dejstvih.

Če v gornjem slučaju kdorkoli želi opisati resnični položaj in za to jamči s svojim imenom, bomo to tudi objavili. To velja tudi za gospo Vilmo, ki nas je tako neupravičeno obsula z očitki.

Prav je, da se zve resnica. Če so podatki JATA lažni, bo prav zato ker smo jih objavili njih sramota toliko večja.

PAZITE SE PRI TEKANJU

Kakor ugotavlja pisec v ljubljanskem "Delu" je najugodnejša temperatura zraka za tek okoli 20 stopinj, pri 27 pa je že kritična – in nadaljuje:

"Tek v veliki vročini je ena najbolj tveganih oblik te športne dejavnosti. Temperatura telesa se lahko povzpne tudi do 40 stopinj Celzija in povzroči nevarno pregrete organizma. Če temperatura še naprej raste, postaja položaj nevarnejši, zakaj za tekača se lahko usodno konča ali pa povzroči možganske okvare.

Najugodnejša temperatura zraka je okoli 20 stopinj, medtem ko je več kot 27 stopinj že kritična. Pomembna je tudi vlažnost zraka. Idealna, tako imenovana cona ugodja je od 40 do 60 odstotkov relativne vlage. Če je vlažnost povečana, se začne telo močneje ogrevati. Kadar je zrak močno zasičen (več kot 80 odstotkov) temperatura zraka pa je nad 30 stopinj, je najbolje tek prekiniti.

Najresnejša komplikacija pregretega telesa ob poletnih vročinah je sončarica. V

teh primerih se temperatura telesa lahko dvigne na ekstremno visokih in nevarnih 43 stopinj. Tečače je potrebno na to opozoriti, kajti prvi znaki so neznamiti. Prav to pa je nevarno, ker tekač nadaljuje tek s povečano telesno temperaturo, dokler ne pride do sončarice. Trenutek za to je izsušitev organizma (dehidracija). Dehidracija se bo pojavila prej pri tekačih, ki se močno pote, pri tem pa ne pijejo. Nikar čakati na zejo, treba je piti že prej. Polivajte se s hladno vodo. To zlasti velja za dolge in naporne tekme v vročih poletnih dneh. Na treningih postopno privajate organizem za tek v takih razmerah. Pravzaprav se je najbolje v takih razmerah tekam odpovedati.

V veliki vročini ni treba naporno trenirati. Upočasnite tek! Trening naj tedi krajši. Če morete, se izogibajte teku sređi dne, ko je sonce najmočnejše. Obлека za tek naj bo lahka, svetle barve in ne preozka. Nosite belo kapo."

PRORAČUN IN IMIGRACIJA

Tudi po letošnjem proračunu federalne vlade v Canberri bodo v upravljanju z naseljenci nastopile gotove spremembe.

Izdatki za vključevanje imigrantov v tukajšnje življenje bodo povečani od 5.4 milijonov na 6.5 milijonov. Večina tega denarja se bo uporabila za pouk angleščine ter za oskrbo otrok brez staršev.

Stara oblika hostelov za imigrante se bo spremenila. Namesto spalnic s skupnimi toaletnimi prostori in skupno jedilnico, bodo nova stanovanja imela zasebno kopalnico in kuhinjo.

Stare hostele, odnosno zemljišča, kje ti stojte, bodo prodali in jih nadomestili s stanovanji, ki bodo imela vse pritikline.

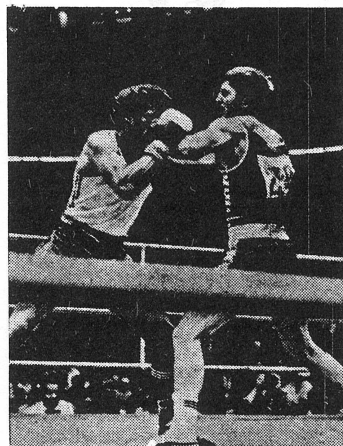
S prvim oktobrom se bodo povišale nekatere državne pristojbine v poslovanju z imigranti.

Prošnja za naselitev v Avstraliji bo stala 25 dolarjev in nadaljnih 75 dolarjev, ko bo rešena (z izjemo beguncev).

Prošnja za potrdilo o državljanstvu bo stala 30 dolarjev.

Podaljšanje dovoljenja za vstop bo stalo 35 dolarjev. Za potrdilo o stalnem bivanju v Avstraliji bo treba odšteti 30 dolarjev, za poročito začasnega bivanja pa 135 dolarjev. Delovno dovoljenje se bo dobilo, ako bo vloženo v Avstraliji, za 55 dolarjev.

Kdorkoli je dosedaj poletel v inozemstvo iz letališča v Avstraliji je moral plačati 20 dolarjev takozvane "Departure tax". Z novim letom bo to ukinjeno in namesto tega bo to takso treba plačati ob nakupu vozne karte. Če bo pa ta vsota povečana, pa se še ne ve.

Slobodan Kačar (desno) v olimpijskem ringu v Moskvi leta 1980.

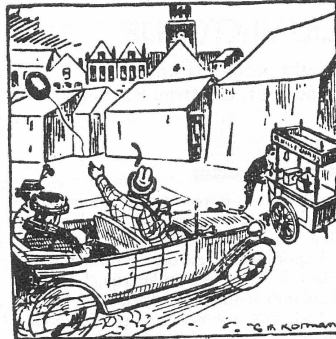
Dva jugoslovanska profesionalna boksařja, Ace Rusevski in Slobodan Kačar, sta skorajda hkrati atrakcija v ringih širom po svetu, zvezdnika v televizijskih programih RAI, ESPN in NBC, toda njuna kandidatura za naslov evropskega ali svetovnega prvaka je zavita v megleni prš licitaciji med takšnimi evropskimi centri, kakršni so Rim, Milano in London, ali ameriških boksařskih metropol, kakršne so New York, Chicago in Las Vegas.

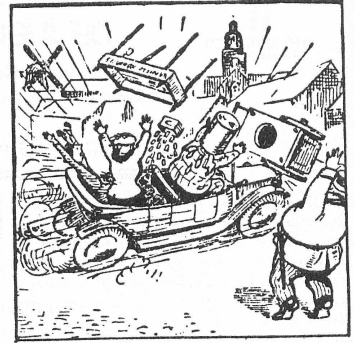
89. Mala dva sta o dobrem stricu povedala vsem svojim prijateljem. Vaški otroci so nato v divjem diru ubrali za njim. "Stric, stric! Kupite sladkorja tudi nam!" so vpili in niso dali miru.

90. "K avtomobilu!" je zasepetal gospod Kozamurnik. Kmalu so bili tam. Jezno so jo popihali. Toda naglica nikoli ni dobra. Gospa Kozamurnica in Minka sta izgubili svoj balonček.

91. Peljali so se za stojnicami. Tedaj je tudi gospodu Kozamurniku usel balon. Hotel ga je ujeti. Pri tem je dvignil roko s krmila. Izgubil je oblast nad avtomobilom ... in ...

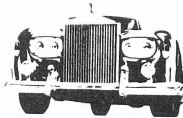
92. ... se zaletel v voz, ki je peljal led. Kosi ledu so se razleteli na vse strani. Vozniku se ni nič zgodilo. Toda njegov polni kotel se je prevrnil gospodu Kozamurniku bas na glavo.

STONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA DONVALE TRAVEL

1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želji pridemo tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz...) Vam je na uslugo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements: Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc...) Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje

VODORAVNO:

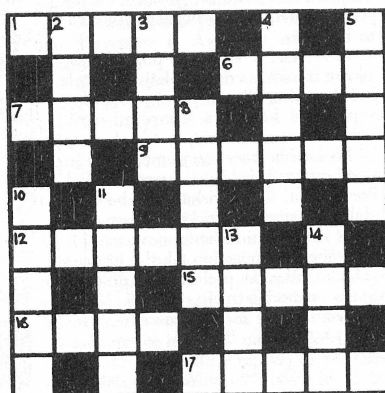
1. Ljubljansko letališče
6. Reka v USSR
7. Področje
9. Tuj
12. Smrten
15. Polje
16. Votlina
17. Zveza

NAVPIČNO:

2. Del telesa
3. Moško ime
4. Ptica
5. Mraz
8. Letni čas
10. Močan veter
11. Vodilo
13. Svojljni zaimek
14. Ovitok

ZA BISTRE GLAVE — šte. 8

Sestavlil S.P.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:
kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. —
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:
Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

REŠITEV KRIŽANKE šte. 7

Vodoravno: 1. Rakek, 6. Kolo, 7. Odred,
9. Nakana, 12. Pravec, 15. Konec, 16.
Rjav, 17. Zalog.

Navpično: 2. Ajda, 3. Eden, 4. Logar,
5. Kočar, 8. Davek, 10. Opora, 11. Zam-
an-, 13. Cola, 14. Čelo.